



עת"א (מרכז) 62101-01-17 - משה מילט נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

עת"א (מרכז) 62101-01-17 - משה מילט נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'מחוזי מרכז
עת"א (מרכז) 62101-01-17
משה מילט (אסיר)

נגד

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

2. מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
[15.03.2017]

לפני כבוד השופט ארז יקואל

ב"כ המשיבים - עו"ד לירון שטרית

העותר בעצמו

החלטה

העותר מרצה עונש מאסר בן שנתיים ו- 4 חודשים בגין עבירות של עדות שקר, בידוי ראיות, זיוף בנסיבות מחמירות ואי
תשלום קנס.

העותר צפוי לסיים לרצות מאסרו ביום 19.11.17 (או בחודש יוני 2017 מבלי להתחשב בתקופות הקנס כטענת
העותר).

העותר מלין על סירוב המשיב לאפשר לו חופשה חריגה בימים 27.3.17 ו- 1.4.17 על מנת לחגוג את בר המצווה של
נכדו.

העותר הגיש בקשה לגילוי מסמכים ובהם החלטת המשיב להגדירו כסג"ב, החלטת ועדת סג"ב להסיר את הגדרתו
כסג"ב, כל הפרוטוקולים וההחלטות של ועדות קטגוריות בעניינו של העותר, חוות דעת עדכנית של עו"ס המשיב,
רשימת הקבוצות הטיפוליות והחינוכיות בהן השתתף ומשתתף וכל הפרוטוקולים וההחלטות שנוגעות לבקשותיו לצאת
לחופשה חריגה.

המשיב טוען כי לבד מחוות דעת עדכנית מאת גורמי הטיפול כפי שצורפה לתשובה, יתרת המסמכים אינה רלבנטית
לעתירה.

דעתי כדעת המשיב. אין המדובר בעתירה הקשורה כהגדרת העותר כסג"ב ובמיוחד כך שעה שלגישתו הוא כבר לא
מוגדר ככזה. גם התנגדות המשיב אינה נסמכת על הקשרי סג"ב כאלו ואחרים.

העתירה אינה קשורה אף לפרוטוקולים והחלטות לוועדת קטגוריות. העותר מסווג תחת קטגוריה א' ושמורה זכותו
לפנות לוועדת קטגוריות כמו ששמורה זכותו להגיש עתירה נפרדת בהקשר זה.



היבט השתתפות העותר בקבוצות טיפוליות עולה מעמדת גורמי הטיפול. לא ברור על איזה פרוטוקולים והחלטות שח העותר בכל הקשור בבקשות קודמות שלו לצאת לחופשה חריגה. בנסיבות אלו, ראוי למקד את הדיון בבקשת העותר לצאת לחופשה חריגה ובסירוב המשיב לאפשר לו לעשות כן, בהסתמך על סוג הקרבה בין העותר לבין נכדו, עקרון השוויון המתבקש ביחסו של המשיב לאסירים אחרים, עמדת גורמי הטיפול ועמדת משטרת ישראל.

לאחר עיון בטענות הצדדים ובחלק החסוי של עמדת משטרת ישראל, סבורני כי החלטת המשיב שלא לאפשר לעותר לצאת לחופשה חריגה היא החלטה סבירה ולא מצאתי לנכון להתערב בה.

המדובר בנכדו של העותר וגם אם ביקשתי לייחס לנכד קרבה הדוקה לעותר כטענתו, עדיין עמדת המשיב לא נסמכת רק על טעם זה.

העותר מסווג תחת קטגוריה א' באופן היוצר קושי מובנה לאפשר לו לצאת לחופשות. בנוסף, יש להתחשב בעמדת גורמי הטיפול לפיה העותר מתקשה לבחון לעומק את דפוסיו הבעייתיים והוא זקוק להמשך עבודה מעמיקה בהתאם למוטיבציה שיביע וליכולותיו. כמו כן, לא ניתן לשלול את ההתייחסות לעמדת משטרת ישראל שמציינת כי לא ניתן לתת בעותר אמון שיקיים את תנאי החופשה.

עיינתי בדוח החסוי כפי שהוצג (543) והתרשמתי כי לא נס ליחו של המתואר בו על אף חלוף הזמן והעדר השלמת החקירה בנושא.

לאור כל אלו, הסתמכות המשיב על הוראות הפקודה הרלבנטית, על עמדת גורמי הטיפול ועל עמדת משטרת ישראל סבירה בעיניי ודחיתי את העתירה.

שמורה זכותו של העותר לפנות לוועדת קטגוריות וכן שמורה זכותו להגיש עתירה נוספת, ככל שימצא לנכון. ניתנה והודעה היום י"ז אדר תשע"ז, 15/03/2017 במעמד הנוכחים.